

Lovens § 57 til at blive ved med disse „Mellemregninger“, det har et samlet Udvalg, nemlig Finansudvalget i Folketinget, haade Højre og Venstre, og Statsrevisionen været enige om. Koloniallovens § 57 hjemler det ikke. Den ærede Ordfører har allerede flaaet paa det, og den højtærede Minister, formoder jeg, vil gøre det, nemlig henvisse til de Love, der ere forelagte i Folketinget angaaende Vestindien. Ja, om de formelt kunne give Ministeren nogen Undskyldning for den til Dels nødvendige Tilsiðesættelse af Koloniallovens § 57, der finder Sted, skal jeg ikke komme ind paa. Det er muligt. Men reelt ville disse Love, der forelægges i Folketinget, jo aldeles ikke hjælpe paa Sagen, ikke hjælpe paa den almindelige finansielt uheldige Stilling; thi de Love forlange jo, at der en Gang for alle skal gives Afkald paa de 7 Mill., som vi i Forvejen have staaende der ude, hvorhos Statskassen vil faa en aarlig Udgift af ca. $\frac{1}{2}$ Mill., hvilket altsaa bliver det samme. Det er $\frac{7}{10}$ Mill., som Staten vil komme til aarlig at betale paa disse frugtbare Øer, og jeg henstiller dog til den højtærede Finansministers nøje Overvejelse, om det ikke er muligt, at der paa disse 6 Kvadrantmil store frugtbare Øer med en Befolkning af 30—40,000 Mennesker kan føres en Husboldning, der ikke fra Statens Side skal træve ca. 700,000 Kr. aarlig, dels i Tilskud og dels i Rentetab. Jeg henstiller dog, om det ikke skulde være muligt at komme til en anden Ordning. Kan Sukkerindustrien ikke gaa, det er jo muligt, maaste endog rimeligt, efter at Sukkerroedrykningen har taget en saadan Fart, som den har — saa lad os sørge for at faa den nedlagt; lad Øerne saa efterhaanden tabe deres Befolkning og ikke skulle føde en større Befolkning, end de kunne ernære; men lad ikke Staten blive ved at sætte 700,000 Kr. til derovre aarlig. Altsaa, jeg finder mig meget lidt beroliget ved de Forslag, der ligge i Folketinget. Jeg synes ikke, de ville bedre Tilstanden, under alle Omstændigheder ikke gøre Statstilskuddet mindre, saa vidt jeg ser, og det værste er endda, at Kolonialraadene, navnlig det for St. Thomas, finder, at de selv ved dette Lovforslag sse den allerblodigste Uret. De tale om den dyre Administration derovre, dobbelt saa dyr som paa andre vestindiske Øer, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Det næste Punkt, jeg skal tage frem, er Latinskolen i Aalborg. For at ærede Medlemmer ikke skulle synes, det er underligt, at jeg nu paa ny drager det Spørgsmaal frem, skønt den Kultusminister, der har foraaet jaget denne store Udgift, ikke længere fun-

gerer, vil jeg udtrykkelig bemærke, at jeg hvert Aar har draget dette Punkt frem, og at jeg drager det ikke stærkere frem i Aar end i Fjor, men saa længe denne Latinskole bliver ved at findes paa Statsregnskabet, bliver jeg ogsaa ved at drage den frem. Jeg finder, det er en af de uforfvarligste Udgifter, der ere gjorte. Det, at denne Latinskole i Aalborg nu allerede er løbet op til 330,804 Kr. 32 Øre — der er endnu mere tilbage, saa vi skulle nok komme op til de halvhjerdede hundrede Tusinde, om ikke mere — finder jeg, som allerede udtalt her skriftlig, en uforfvarlig Ødslen med Statens Midler. Jeg skal i saa Henseende henvisse til, hvad der forlanges til den ny Skole, der skal bygges i Odense, og som erklæres for den største her i Landet næst efter Metropolitanaskolen. Den har 200 Elever og skal koste, hvad jeg for Resten ogsaa finder urimeligt, 196,000 Kr., men det er dog et meget stort Afslag fra de halvhjerdede hundrede Tusinde. Jeg har i det hele den Opfattelse, at der efter vore Forhold her i Landet maa kunne bygges en forfvarlig Latinskole for 100,000 Kr. til en By som Aalborg. Jeg har i sin Tid udtalt mig imod, at det var paatrængende nødvendigt at bryde den gamle Skole ned. Det faar nu være; men i alt Fald var det ikke paatrængende nødvendigt at bygge en Skole af den Art og det Omfang til halvhjerdede hundrede Tusinde. Det er for galt. Selv det, at der til Skolen i Odense, som jo ikke ligger for her — kun til Sammenligning — skal bruges 196,000 Kr., finder jeg stift, men det er dog et meget betydeligt Afslag. Jeg skal endvidere henvisse til, hvad der forlanges til Skolen i Randers, og hvad derom er sagt. Byen der har i sin Tid, i Halvtredserne, selv bygget sin Skole for ca. 90,000 Kr. Nu skal den indløses af Staten for 70,000 Kr., og det siges udtrykkelig, at til Randers kunde der bygges en passende Skole for 110,000 Kr., og det tilføjes endda i de Motiver, der ledsage Forslaget, at det er „passende“ for en By som Randers, hvis Skole har et Elefantal af 150. Altsaa, jeg tror at kunne sige, at en Latinskole til en By som Aalborg maa kunne bygges for ca. 100,000 Kr. Veligheden forekommer mig desuden ingenlunde helbig, og det forekommer mig heller ikke, skønt jeg erkender, at jeg ikke er særlig jagtlyndig paa dette Omraade, at det er en særlig smuk Skole, at den særlig i arkitektonisk Henseende tager sig ud. Det hører til en af de Poster, som Mindretallet, dersom det stod paa det Standpunkt overhovedet at kunne tilraade sine Meningsfæller at lade Statsregnskabet pas-